

BSO

BILKENT SENFONİ
ORKESTRASI

**IN MEMORY OF
İHSAN
DOĞRAMACI
ANISINA**

Gürer Aykal

şef | conductor

İdil Biret

piyano | piano

Konzertmeister

Yevgeniy Kostrytskyy

25 Şubat February 2020

Salı Tuesday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Bilkent Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

L. van Beethoven

Prometheus'un Yaratıkları Uvertürü, Op.43
The Creatures of Prometheus Overture, Op.43

L. van Beethoven

Senfoni No.4, Si bemol majör, Op.60
Symphony No.4 in B flat major, Op.60

1. Adagio - Allegro vivace
2. Adagio
3. Allegro vivace
4. Allegro ma non troppo

ara interval

L. van Beethoven

Piyano Konçertosu No.5, Mi bemol majör, Op.73
"İmparator"

Concerto for Piano No.5 in E flat major, Op.73 "Emperor"

1. Allegro
2. Adagio un poco moto
3. Rondo. Allegro

Gürer Aykal şef conductor

Müzik eğitime Ankara Devlet Konservatuvarında başlayan Gürer Aykal, Necdet Remzi Atak'ın öğrencisi olarak 1963 yılında Keman Bölümünden, Adnan Saygun'un öğrencisi olarak 1969 yılında Kompozisyon Bölümünden mezun

oldu. Aynı yıl devlet bursu kazanıp İngiltere'ye giderek Londra'da Guildhall Müzik Okulunda Andre Previn ve George Hurst gibi önde gelen şeflerin yanında orkestra şefliği okudu. Guildhall Müzik Okulu ve Royal Academy İleri Şeflik Bölümlerini birincilikle bitirdi (1972). Ardından İtalya'ya giden Aykal, Academia Chigiana'dan Şeflik Nişanı aldı ve Santa Cecilia Akademisini Franco Ferrara'nın asistanlığını yaparak bitirdi. Bu arada Adnan Saygun'un isteği üzerine Pontificio Istituto di Musica Sacra'da Bartolucci ile Gregorien koro müziği ve Rönesans çoksesli müzik öğrenimi de gördü.

1975 yılında Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının Daimi Şefliğine atanan Aykal, daha sonra bir süre Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü yaptı. Bu arada Suna Kan ile birlikte kurduğu Ankara Oda Orkestrasının ülkemizdeki faaliyetlerinin yanı sıra bu orkestranın yurt dışında da yüzden fazla konserini yönetti. Aykal, Avrupa ülkelerinin önde gelen orkestraları ile sayısız konser verdi; İngiliz Oda Orkestrasını Güney Amerika ve Karayipler turnesinde yönetti. Amsterdam Concertgebouw Oda Orkestrasının da şefliğini yaptı.

Eğitimci yönü yurtiçi ve dışında orkestra şefliği profesörlüğünü de kapsayan Gürer Aykal, ABD'de Indiana (Bloomington) Üniversitesi, Teksas Tech ve UTEP Üniversitelerinde ileri orkestra şefliği dersleri verdi. Halen Bilkent Üniversitesinde ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarında bu görevi sürdürüyor.

ABD'de toplam 16 yıl şeflik ve genel müzik direktörlüğü yapan Aykal 1991 - 2003 yılları arasında El Paso Teksas Senfoni Orkestrası Daimi Şefliği ve Genel Müzik Direktörlüğü yaptı ve burada "Profesör Emeritus" unvanı aldı.

Müzik alanındaki uluslararası başarıları ve hizmetleri nedeniyle 1981 yılında kendisine Devlet Sanatçısı unvanı

verilen Aykal, bugüne kadar yaptığı CD kayıtlarında Londra Filarmoni Orkestrası, Kuzey Almanya Radyosu (NDR), Ankara Oda Orkestrası, Bilkent Senfoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve El Paso Senfoni Orkestrası gibi önde gelen birçok sanat topluluğu ile Bach, Beethoven, Mozart, Tchaikovsky, Elgar, Smetana, Ravel, Akses, Erkin ve Saygun gibi büyük bestecilerin yapıtlarını seslendirdi.

Gürer Aykal, Çağdaş Türkiye Cumhuriyetinin müzik yoluyla tanıtılması konusunda yurtiçi ve yurtdışında yaptığı başarılı çalışmalarından dolayı 1999 yılında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından Yılın Sanatçısı seçildi.

1999 yılında Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasını kuran ve Daimi Şefliği ile Genel Müzik Direktörlüğünü yürüten Gürer Aykal, bu görevine Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası Onursal Şefi olarak devam etmektedir. 2000-04 yılları arasında Antalya Devlet Senfoni Orkestrasını kurmak ve geliştirmek görevini üstlendi. Aykal Mayıs 2008'de, Türkiye ile Finlandiya arasındaki kültürel işbirliğine sağladığı katkılardan ötürü Finlandiya Devlet Nişanı ile ödüllendirildi. 2008 Temmuz ayında Roma Lazio Avrupa ve Akdeniz Festivali kapsamında Roma'da düzenlenen törende, Uluslararası Gösteri Sanatları kategorisinde başarı ödülü aldı. 2009 yılında Bilkent Üniversitesi tarafından Fahri Doktora ile, Sevda-Cenap And Müzik Vakfı tarafından 2011 Onur Ödülü Altın Madalyası ile onurlandırıldı.

Gürer Aykal, Aralık 2011'de Karşıyaka Belediyesinin öncülüğünde Karşıyaka İzmir Filarmoni Orkestrasını kurdu. Bu orkestra oda orkestrası olarak devam etmektedir.

Gürer Aykal started his music education at Ankara State Conservatoire as a violin student of Necdet Remzi Atak. After he graduated in violin in 1963, Aykal studied composition with Ahmed Adnan Saygun and received his diploma in composition in 1969. The same year Aykal went to London on a state scholarship to study conducting at Guildhall School of Music, where he became the pupil of prominent conductors such as Andre Previn and George Hurst. He graduated from Guildhall School of Music and Royal Academy of Music in advanced conducting with honours degrees in 1972. Subsequently, he studied for two years in Italy where he served as assistant to Franco Ferrara

in the Academia of Santa Cecilia in Rome. He received the “Diploma di Merito” for conducting from Chigiana Musica Accademia. Meanwhile on Saygun’s request, he also studied Gregorian chants and Renaissance polyphonic music with Prof. Bertolucci in Pontificio Istituto di Musica Sacra.

In 1975, Gürer Aykal was appointed as the Principal Conductor of the Presidential Symphony Orchestra. He later served as the General Director of State Opera and Ballet for a period. Together with Suna Kan, he established the Ankara Chamber Orchestra, which he conducted both in Turkey and in more than one hundred concerts abroad. Aykal gave numerous concerts conducting the leading orchestras of Europe. He was the conductor of English Chamber Orchestra on its tour to South America and Caribbean. He also served as a permanent conductor of the Amsterdam Concertgebouw Chamber Orchestra.

Maestro Aykal has taught conducting at Indiana University, Texas Tech and UTEP Universities in the United States. He is currently a professor of conducting at Bilkent University and Mimar Sinan University’s State Conservatory in Turkey.

Aykal was awarded the title of State Artist by the Turkish State in 1981 for his international achievements and his contributions to music. He has recorded the works of a wide range of composers – Bach, Beethoven, Mozart, Tchaikovsky, Elgar, Smetana, Ravel, Erkin and Saygun – with a number of prominent orchestras, such as the London Philharmonic, Norddeutscher Rundfunk Radiophilharmonie NDR, Ankara Chamber Orchestra, Bilkent Symphony Orchestra, Presidential Symphony Orchestra and El Paso Symphony Orchestra.

Having worked as a conductor and musical director in the United States for 16 years, Aykal held the post of Musical Director and Principal Conductor of Texas El Paso Symphony Orchestra between 1991 and 2003. He holds the title of “Professor Emeritus”. In 2000, he accepted the post of establishing and developing Antalya State Symphony Orchestra, where he served until 2004.

Currently, Aykal is the Honorary Conductor of Borusan İstanbul Philharmonic, which he founded in 1999 and where he served as the Musical Director and Principal Conductor. In May 2008, Aykal was awarded the Order of Merit of the State of Finland for his contributions to the cultural cooperation between Turkey and Finland. In July 2008, he was awarded for his success in the category of the

International Performing Arts at Lazio of Rome in Europe and the Mediterranean Festival in Rome. In 2009 he was honored with an honorary doctorate by Bilkent University and in 2011 he was awarded the Honor Award Gold Medal by Sevda-Cenap And Foundation.

Gürer Aykal founded Karşıyaka İzmir Philharmonic Orchestra in December 2011 by the initiative of Karşıyaka Municipality. This orchestra continues its concerts as chamber orchestra.

İdil Biret piyano piano

Devlet Sanatçısı İdil Biret, üç yaşında olağanüstü müzik kabiliyeti gösterdi. Türkiye’de ilk derslerini aldıktan sonra 1948 yılında TBMM’nin, adına çıkardığı özel kanunla sekiz yaşında Fransa’ya gitti. Büyük Fransız müzikolog ve pedagogu Nadia

Boulanger'in nezaretinde Paris Konservatuarında eğitim aldı ve on beş yaşında üç birincilik ödülü ile mezun oldu. Daha sonra Alfred Cortot ve Wilhelm Kempff ile çalıştı. On altı yaşından itibaren İdil Biret, dünyanın dört bir yanında en önemli orkestralarla Rudolf Kempe, Gennady Rozhdestvensky, Eric Leinsdorf, Sir Charles Mackerras gibi şeflerin yönetiminde ve solo resitallerde üç bine yakın konser verdi. Amerika’da Van Cliburn, Belçika’da Kraliçe Elisabeth, Fransa’da Messiaen, İtalya’da Busoni, Almanya’da Bayerische Rundfunk, Rusya’da Sviatoslav Richter gibi birçok piyano yarışmasında jüri üyeliği yaptı. Fransa, İtalya, Polonya, Türkiye ve diğer ülkelerde birçok ödül ve nişan aldı. İdil Biret, Chopin, Brahms, Rachmaninov’un bütün konçertoları ve solo piyano eserlerinin, Beethoven'in 32 sonatı, bütün konçertoları ile dokuz senfonisinin piyano uyarlamalarının kayıtlarını yaptı ve Beethoven'in bu eserlerinin hepsini konserlerde de çalarak bunu yapan ilk ve tek piyanist oldu. Kaydını yaptığı birçok 20. yüzyıl bestecisinin eserleri arasında Adnan Saygun’un 1. Piyano Konçertosu, Ertuğrul Oğuz Fırat’ın solo piyano eserleri, Pierre Boulez'in üç piyano sonatı, Gyorgy Ligeti'nin ilk iki defter piyano etütleri ve Paul Hindemith'in beş piyano konçertosu da bulunmaktadır. Stüdyo kayıtlarının tamamı 2018’de 130 CD’lik bir kutu içinde topluca yayınlandı ve Naxos tarafından dünya dağıtımına sunuldu.

İdil Biret, 2020'nin Beethoven'in 250. doğum yılı olması nedeniyle, ülkemizde vereceği konserlerin hepsinde bestecinin eserlerine yer verecek; ayrıca Ankara'da beş piyano Konçertosu ve Korolu Fanteziyi Mayıs ayında üç konserde CSO ile çalacak.

State Artist İdil Biret's musical gift was discovered when she was three. After receiving her first lessons in Turkey, through a special decree issued by the Turkish Grand National Assembly in 1948, Biret continued her studies in France after she was eight. She studied at the Paris Conservatory under the tutelage of the famous French musicologist and pedagogue Nadia Boulanger, and graduated with three first prizes at the age of fifteen. She then studied with Alfred Cortot and Wilhelm Kempff. Since the age of sixteen, İdil Biret has given about three thousand concerts around the world, with the leading orchestras under the baton of conductors like Rudolf Kempe, Gennady Rozhdestvensky, Eric Leinsdorf, Sir Charles Mackerras, as well as in solo recitals. She served on the jury of many piano competitions, including Van Cliburn in the United States, Queen Elisabeth in Belgium, Messiaen in France, Busoni in Italy, Bayerische Rundfunk in Germany, and Sviatoslav Richter in Russia. She has received numerous awards and medals in France, Italy, Poland, Turkey and other countries. She recorded complete concertos and solo piano works of Chopin, Brahms and Rachmaninov, 32 sonatas, complete concertos, as well as the piano adaptations of nine symphonies of Beethoven. She also played all of these works by Beethoven in concerts and has become the first and the only pianist to do so. Biret recorded the works of many 20th century composers as well, including Adnan Saygun's Piano Concerto no. 1, Ertuğrul Oğuz Fırat's solo piano works, Pierre Boulez's three piano sonatas, Gyorgy Ligeti's first two books of piano etudes and Paul Hindemith's five piano concertos. All studio recordings İdil Biret has made were released in a single box of 130 CDs in 2018 and distributed to the world by Naxos.

On the occasion of the 250th anniversary of Beethoven's birth, İdil Biret will play the composer's works in her concerts in Turkey, and she will perform Beethoven's five piano concerti and Choral Fantasy in three concerts with the Presidential Symphony Orchestra in May.

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Prometheus'un Yaratıkları Uvertürü, Op.43

The Creatures of Prometheus Overture, Op.43

Bale, Viyana kültürel yaşamına 18. yüzyılın son çeyreğinde (İmparator Leopold II döneminde) Jean Georges Noverre ve Salvatore Viganò gibi baletlerin öncü çabalarıyla girmiştir. Noverre ve Viganò, baleyi sadece popülerleştirmekle kalmamış, burada yeni bir ekolün oluşmasına da katkıda bulunmuşlardır. Reformları, İtalyan stilinin aşırı özenli ve abartılı jestlerini sadeleştirmiş, dekoratif danstan dramatik dansa açılımlar yaratmıştır.

1799'da Viganò, İmparatoriçe Maria Theresa tarafından sarayın bale ustası olarak atanmıştır. Viganò'nun görevi, saray tiyatrosunda her yıl yeni bir bale sahnelemektir. Prometheus'un Yaratıkları, Viganò'nun üçüncü balesi ve o ana kadar tasarladıklarının arasında en "ciddi" ve "alegorik" olanıdır. Mite göre Prometheus, tanrılardan ateş çalıp bunu insanlara verdiği için ağır bir biçimde cezalandırılır. Ancak bale mitin yalnızca başına odaklanır ve Prometheus'un iki heykele can verip bunları bilgi ve sanatla aydınlatmasını tasvir ederek, insanın evrendeki yerinin alegorik bir temsilini sunar.

Balenin müzikleri için Viganò'nun Beethoven'a başvurması şaşırtıcı değildir. Zira konunun ciddiyeti, müzikte de güçlü bir ifadeyi mecbur kılmış, Beethoven gibi müziğin dramatik potansiyellerini irdeleyen bir bestecinin kalemine gereksinim duymuştur. (Beethoven da, kuşkusuz, Prometheus mitinin bu Aydınlanmacı yorumunu coşkuyla karşılamış olmalıdır.)

Prometheus'un Yaratıkları ilk performansını 18 Mart 1801 tarihinde gerçekleştirmiş ve 20 kereden fazla tekrar edilecek kadar başarılı olmuştur. Bununla birlikte Viganò'nun balede temsil ettiği tarzın modasının geçmesiyle, Prometheus'un Yaratıkları da baletin kendisiyle beraber belirsizliğe karışmıştır. Konstantin Floros, 1970'lerde koreografinin çoğunu yeniden inşa edebilmesine rağmen, bale hiç sahneye konulmamış, müziklerden de yalnızca balenin uvertürü günümüze ulaşabilmiştir.

Ballet was introduced to the cultural life of Vienna in the last quarter of the 18th century (during the rule of Emperor Leopold II) with the pioneering efforts of male ballet dancers like Jean Georges Noverre and Salvatore Viganò. Noverre and Viganò not only popularized ballet, but also contributed to the development of an entirely new school. Their reforms simplified the overly elaborate and extravagant gestures of the Italian style, and marked a turn from decorative to dramatic dance.

In 1799, Viganò was appointed the master of ballet by Empress Maria Theresa and assigned to produce to an original ballet at the court theatre every year. The *Creatures of Prometheus* was Viganò's third production and the most serious and allegoric one among those he designed until then. The myth goes that Prometheus is severely punished for stealing the fire from gods and giving it to humans. However, the ballet is focused only on the beginning of the myth, and describes how Prometheus brings two sculptures to life and enlightens them with wisdom and arts, thus presenting an allegoric representation of human's place in the universe.

It is not surprising that Viganò commissioned Beethoven to write the ballet's music. In fact, the solemnity of the theme necessitated a strong musical expression and called for the flair of a composer who explored the dramatic potentials of music, like Beethoven. (Beethoven must have met the offer with enthusiasm, considering the Enlightenment interpretation of the Prometheus myth.)

The *Creatures of Prometheus* was premiered on March 18, 1801 and was received so well that it was performed for more than twenty times. However, as the style Viganò represented in the ballet went out of fashion, *The Creatures of Prometheus* fell into obscurity together with the ballet dancer himself. Konstantin Floros was able to rebuild most of the choreography in 1970s, but the ballet was never staged again and, of its music, only the overture has reached the present day.

Senfoni No.4, Si bemol majör, Op.60
Symphony No.4 in B flat major, Op.60

Robert Schumann'ın bu senfoniyi "İki İskandinav devi arasında ince bir Yunan kıızı" olarak tasviri, Beethoven'in çift sayılı senfonilerinin bir şekilde tek numaralı olanlardan

daha az derin olduğuna dair yerleşmiş varsayımın belki de temelini oluşturur. 19. yüzyılın sonunda George Grove da “Dördüncü Senfoni’nin kendisini önceleyen ve sonralayan senfonilere tam bir tezat oluşturduğunu, onlar ne kadar ciddi ve yüceyse, bunun da bir o kadar neşeli ve kendiliğinden” olduğunu not eder. Grove bu senfoninin yeteri kadar hakkının verilmemiş olmasını bu sebebe bağlar.

Esasında Dördüncü, Beşinci’yi öncelememiş, onu yarıda kesmiştir. Beethoven, 1806 yazını en sadık hayranlarından Prens Carl von Lichnowsky’in kır evinde geçirmiş, burada Lichnowsky’nin bir arkadaşı, özel bir orkestrayı finanse edebilecek kadar zengin Kont Franz von Oppersdorff ile tanıştırmıştır. Müzikolojik görüşe göre Dördüncü Senfoni Oppersdorff tarafından sipariş edilmiş, bestecinin Beşinci Senfoni’si üzerindeki çalışmalarını yarıda keserek burada bestelenmeye başlamıştır. Yapıt, Dördüncü Piyano Konçertosu ve Keman Konçertosu ile birlikte 1806’nın sonlarında tamamlanmıştır. (Bu üç eserde Beethoven gerçekten de Beşinci Senfoni’nin titanik mücadelelerine dönmeden önce nefesini tutar gibidir.)

Beethoven Dördüncü Senfoni’sini—öğretmeni Haydn’ın izinden giderek—yavaş, iç gözlemsel bir girişle başlatır. Ana tema bu yoğun ve donuk atmosferin içinden kahramanca bir çıkışla yükselir. Müzik bu noktadan itibaren aktivite ve beklenmedik dinamik kontrastlarla doludur; bunlar eğlenceli ve esprili, aynı zamanda da dramatiktir.

İkinci bölüm, Beethoven’ın en sevdiği yan yana koyma (juxtaposition) türlerinden birine dayanır: keskin, askeri tarzda bir ritimde eşlik ve bunun üzerine serilen geniş, kesintisiz bir melodi. (Arka planda sessiz kalmayı reddeden eşlik motifi Haydn’ın Saat ve Felsefeci senfonilerinde de mevcuttur.)

Üçüncü bölüm, halk oyunlarını andıran pastoral bir temayla açılır. Beethoven standart bir üçüncü bölüm formatı olan scherzo’yu bu senfonisinde iyice genişletmiştir. Geleneksel olarak üçlü bir form olan scherzo (scherzo-trio-scherzo), bu bölümde scherzo’nun üç görünümü arasında trio’nun iki kez çalındığı beş parçalı bir tasarıma dönüştürülmüştür.

Sevinç patlamaları, iyimserlik ve mizahla taşan Final, Haydn’ın ruhuna en çok yaklaşan bölümdür. Bu, bazı ünlü Beethoven finalleri gibi kendine dikkat çeken muhteşem, epik bir final değildir ancak bu senfoniye mükemmel bir sonuca getirir.

Robert Schumann's description of this symphony as "a slender Grecian maiden between two Nordic giants" forms the basis of the established assumption that Beethoven's even-numbered symphonies are somehow not as deep as the odd-numbered ones. Likewise, towards the end of the 19th century George Grove noted that the Fourth Symphony "is a complete contrast to both its predecessor and successor, and is as gay and spontaneous as they are serious and lofty". According to Grove, that is why this symphony did not receive due credit.

In fact, the Fourth did not precede the Fifth, but cut it in the middle. Beethoven spent the summer of 1806 in the country house of one of his most loyal admirers, Prince Carl von Lichnowsky, and there, he was introduced to a friend of Lichnowsky's, Count Franz von Oppersdorff, who was rich enough to finance a private orchestra. Musicologists suggest that the Symphony no. 4 was commissioned by Oppersdorff and the composer, taking a break from his work on the Symphony no. 5, started composing the fourth symphony. The work was completed in late 1806 alongside with his Piano Concerto no. 4 and the Violin Concerto. (In these three works Beethoven seems to be holding his breath before going back to the titanic struggles of his Fifth Symphony.)

Beethoven starts his Fourth Symphony with a slow, introspective introduction – as if taking his hat off to Haydn. The main theme emerges from the dense and dull atmosphere with a heroic rise. From this point on, the music is full of activity and dynamic contrasts, which makes it playful and witty, but dramatic at the same time.

The second movement is based on one of Beethoven's favorite juxtaposition types: an accompaniment in a sharp and military style and a broad and uninterrupted melody spread over it. (The accompaniment motif refusing to remain quietly in the background is also evident in Haydn's *The Clock* and *Philosopher* symphonies.)

The third movement opens with a pastoral theme reminiscent of folk dances. In this symphony Beethoven thoroughly extended the standard third movement scherzo format. Traditionally having a trio form (scherzo-trio-scherzo), scherzo in this movement was turned into a design with five parts, in which the trio is played twice between the three appearances of scherzo.

The finale teeming with bursts of joy, optimism and humor is the movement which is closest to Haydn's spirit. This is not a spectacular and epic finale that calls attention to itself like some well-known Beethoven finales, but brings this symphony to a perfect conclusion.

Aylin Yılmaz

Piyano Konçertosu No. 5, Mi bemol majör, Op.73 "İmparator"

Concerto for Piano, No.5 in E
flat major, Op.73 "Emperor"

Bu eser için kullanılan "İmparator" ismi Beethoven tarafından konulmamış; daha sonra 1809 yılında Napolyon'un Viyana'yı istila ettiği sırada bestelendiği için verilmiştir. Konçertonun, bestecinin kendisinin Eroica (Kahramanlık) adını verdiği ve bir zamanlar Napolyon'a ve Fransız Devrimi'nin ideallerine adadığı Üçüncü Senfonisindeki gibi, olağanüstü bir Mi bemol majör akor ile başlaması da bu isimle kurulabilecek dikkate değer bir ilişkidir.

Dördüncü konçertonun solo piyano açılışı gibi, bu görkemli Mi bemol majör akorunu bir piyano kadenzası izler. Beethoven, orkestral serim bölümünün hemen başına piyano kadenzasını koyarak, klasik konçertonun geleneklerini sorgular. Fakat Beethoven, bu eserde, dördüncü konçertoya kıyasla bir motifin geliştirilmesinden ziyade belirli temalara açıkça bağlı kalarak, klasik tarza daha yakın durur. İlk bölümün dramatik yapısı, ana temanın destansı ifadeleri ile ikinci bölümün içe dönüklüğü arasındaki çelişki üzerine inşa edilir. İçe dönük tema, ardından gelen ani yükselişler tarafından neredeyse yok edilse de, Si majör tonundaki ikinci bölümde (Adagio un poco mosso) etkileyici bir biçimde ortaya çıkar. Birinci bölümün temalar arasındaki zıtlıklar üzerine kurulan yapısı, daha geniş ölçekte ikinci bölümün, birinci ve sonuncuya göre farklılığı üzerinden, eserin tamamının biçimlendirilmesi şeklinde ortaya çıkar. Zıtlıklar üzerine kurulu bu formun, Beethoven'in iç dünyasının dönemin siyasi koşullarının yarattığı kargaşaya verdiği bir tepki ile ilişkili olduğu düşünülebilir.

This piece is usually titled as “Emperor” although it is not a name given by Beethoven. The reason for this association is probably depends on historical reasons as it was composed during the Napoleon’s invasion of Vienna in 1809. Besides the concerto opens with a huge E flat major chord just like his third symphony, as titled as Eroica by the composer himself, that was once dedicated to Napoleon and the ideals of the French revolution.

Similar to the fourth concerto’s solo piano opening this giant E flat chord is succeeded by a piano cadenza. As placing the cadenza before the orchestral exposition Beethoven again questions the conventions of classical concerto. However in this piece, compared to the fourth concerto, Beethoven stays more on the classical side by depending on clearly stated themes in the structure rather than the voyage of a motive. The drama of the first movement emerges from the contradiction of the heroic character of the main theme and the introversion of the second. This introverted character is almost destroyed by the following outburst passages but appears again in the B major Adagio un poco mosso. The polarity of moods between the themes of the first movement is reflected, on the large scale, between the polarity of the second movement compared to the first and last. This contradiction can be seen as the reaction of Beethoven’s inner world to the chaos of the political conditions of the time.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostyrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhanı
Bahar Kutay
Refik Zamanalıođlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Emel Özer*
Ferhat Mehmet*

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Eren Kuştan *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşođlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova
Hüseynali Hüseynaliyev*
Senem Akgöl*

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakiođlu
Uluđbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
Emre Coştun Akman
Elena Gnezdilova
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiđit Ülgen
Verda Çavuşođlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Ebru Aykal
Zita Zempleni

Obua | Oboe

Ulaş Yurtođlu*
Violetta Lupu

Klarnet | Clarinet

Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk *grup şefi | principal*
Ezgi Tandođan Onat

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

---

29 Şubat February 2020
Cumartesi | Saturday, 20:00
Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Bilkent Müzik Günleri V
Bilkent Music Days V

Hoca Bey'e Saygı
Tribute to Hoca Bey

Bilkent Gençlik Senfoni Orkestrası
Bilkent Youth Symphony Orchestra

Işın Metin şef conductor

Arda Büyükgöral viyolonsel violoncello

L. van Beethoven Leonore Uvertürü No.3, Op.72b
Leonore Overture No.3, Op.72b

P.I. Tchaikovsky Bir Rokoko Teması Üzerine Çeşitlemeler, Op.33
Variations on a Rococo Theme, Op.33

W.A. Mozart Senfoni No.35, Re majör, KV.385 "Haffner"
Symphony No.35 in D major, KV.385 "Haffner"

Bilet ve Ulaşım Bilgileri

Ticket and Transportation Information

---

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: **(312) 290 1775**

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Bahçelievler (DSİ misafirhanesi önü), Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, Bahçelievler (In front of guesthouse of DSİ), Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.